

சிலையாக ஒளிரும் தமிழ்த் தேசியம்

வெளியீடு:

க.சரவணபவன் (பா.உ.)

திருவுரூவுச் சிலை திறப்பு விழா ஏற்பாடுக் குழுவினர்.

பிரதமர் இந்திரா காந்தியுடன் தலைவர் அ.அமிர்தலிங்கம்

தந்தை பெரியாருடன் ஈழத் தமிழர் தந்தையும் அமிர்தலிங்கமும்

“இன்று நாங்கள் பெற்றவேற்றி மக்களின் வெற்றி. தமிழ் ஸமத்துக்கான நீங்கள் தந்த ஆணை. அந்த ஆணையிலிருந்து நாங்கள் ஒருபோதும் விலகிச் செல்லமாட்டோம். சாத்வீகமான முறையில் இதனை அடைவது என்பது முடியாது காரியம்.

“மகாத்மா காந்தியின் சாத்வீகமான போராட்டத்தில் சுபாஸ் சந்திர போஸ் எவ்வாறு போராட்டினாரோ அதேபோன்ற அணுகுமுறையை நாங்களும் கைக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான சரக்கு இங்கேதான் இருக்கிறது. உங்களில்தான் இருக்கிறது. 5000 இளைஞர்கள் ஆயுத மேந்த தயாராகுவிர்கள். நாங்கள் எங்கள் பதவிக் காலத்துக்குள் தழிழ் ஈழத்தைப் பெற்றுத் தருவோம்.”

(1977ஆம் ஆண்டு வெற்றிவிழா வைபவத்தில் உரையாற்றிய போது திரு. அமிர்தலாங்கம் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து இது)

- தகவல் : எல்லைப்புயல் (வரலாற்று நூல்)

மேற்படி வெற்றிவிழாவின்போது மாவீரன் கப்டன் பண்டிதர் தனது கையைக்கீறி அமிர்தவிங்கம் அவர்களுக்கு இரத்தப் பொட்டிட்டார் என்பது தெரியுமா.

சிலையாக ஒளிநும் தமிழ் தேசியம்

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்ட வரலாற்றில் அமர்ர் அப்பாப் பிள்ளை அமிர்தவிங்கம் அவர்களுக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டு.

சட்டக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே தென்னிந்தியாவில் இடம்பெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமையில் இடம்பெற்ற திராவிட எழுச்சி போராட்டங்களால் ஈர்க்கப்பட்டு ஒரு தமிழ் உணர்வாளராக இவர் தன்னெப்புடம் போட்டுக் கொண்டார். தனித்துவமான மொழி, பொருளாதாரம், கலாசாரத்தைக் கொண்ட தமிழினம் மெல்ல மெல்ல உரிமைகளை இழுந்து கொண்டிருப்பது இவரின் நெஞ்சில் ஒரு புயலையே உருவாக்கியது.

1948 இல் மலையக மக்களின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டபோது பொங்கியெழுந்த இவர், தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் அணியுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். தமிழ் அரசுக் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் இளைஞர் அணியில் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

1956இல் நிறைவேற்றப்பட்டதனிச் சிங்களச் சட்டத்துக்கு எதிரான போராட்டம், ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம், 1961சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் என்பவற்றில் முன்னின்று போராடி தழியாடப்பட்டு சிறைசென்று பல சாதனைகளை ஈட்டினார்.

1977இல் தமிழீழக் கோரிக்கைக்கு மக்கள் ஆணைபெற இரவு பகல் பாராது வடக்கு - கிழக்கு எங்கும் திரிந்து மேடைமேடையாக முழங்கி ஆதரவு திரிட்டினார்.

இலங்கை நாடானுமன்றத்தில் பிரிவினைவாதத் தடைச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபின்பு அகிம்சைப் போராட்டம் பயனற்ற தான் நிலையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி இக்கட்டான் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. எனினும் இந்திய அனுசரணையுடன் பேச்சுக்கள்

முன்னடுக்கப்பட்டன.

பிரிவினெவாதத் தடைச்சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் என்பன காரணமாக பல ஆயுதக் குழுக்கள் உருவாகிப் பலம் பெற ஆரம்பித்தன. சில ஆயுதக் குழுக்கள் தமது போராட்டத்துக்கு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரின் நடவடிக்கைகள் இடையுறானவையென்றே கருதின.

அதன் பயனாக அமரர் அமிர்தலாங்கம் அவர்கள் துன்பகரமான முடிவைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனினும் அவர் தமிழ்த் தேசிய உணர்வைத் தமிழ்மக்கள் மத்தியிலும், இளைஞர்கள் மத்தியிலும் ஊட்டுவதில் அவரின் பங்களிப்பை எவரும் குறைத்து மதிப்பிட்டுவிடமுடியாது.

அவர்நீண்டகாலம் உறுப்பினராகச் செயலாற்றிய வட்டுக்கோட்டையில் அவரின் சிலை அமைக்கப்படுவது மிகவும் பொருத்தமானதே.

நான் இச்சிலை நிறுவப்பட்டது தொடர்பாக மகிழ்ச்சியடைவதுடன் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் வாழ்த்துகின்றேன்.

எ.சுரவணபவன்
பாராஞ்சமன்ற உறுப்பினர்.

அமிர்தலிங்கத்தின் அறிவாற்றல் அற்புதமானது

“கல்வி, கேள்விகளில் அறிஞர் அண்ணாவைப் போன்ற விவேகம் உள்ளவர்” என்று முன்னாள் தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் க.இராஜாராம் அவர்கள், ஒரு நூலின் முன்னுரையில் கூறியிருக்கும் போது, திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் அறிவாற்றலை எம்மால் நன்றாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும். அதிலும் திரு. அமிர்தலிங்கம் எழுதிய “ஸமுத்தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை” என்ற நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையிலேயே இந்த வரிகளை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் என்பது இவரது முழுப்பெயர். 1927ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் 26 அன்று, யாழ், மண்ணின், சுழிபுரத்திலுள்ள பண்ணாகம் என்னும் இத்திலேயே இவர் பிறந்தார். ஸமுத்து காந்தி என்று அழைக்கப்பட்ட தந்தை சௌல்வாவின் தளபதியாக இருந்த இவர், ஒரு வழக்கறிஞர். 1956தொடக்கம் 1970வரை வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், 1977தொடக்கம் 1983வரை கே.கே.எஸ். தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தவர்., 1989ஐலை மாதம் இனந் தெரியாத வர்களின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில், இன்னொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு. யோகேஸ்வரனுடன் இவரும் கொல்லப்பட்டார்.

1949ஆம் ஆண்டு தந்தை சௌல்வா புதிய அரசியல் கட்சி அமைத்து, அதன் முதற்கூட்டத்தில், இளைஞர் அமைப்பின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டபோது, பலருக்கும் அறிமுகமாகினார் திரு.அமிர்தலிங்கம். 1970இல் தேர்தலில் தோல்வி கண்டாவும், மறுதேர்தல் 1977இல் இடம்பெறும்வரை, தமிழரசுக் கட்சியின் செயலாளர் நாயகமாகத் திறம்படச் செயற்பட்டவர் இவர். 1972இல்

தொண்டமானுடன் இணைந்து உருவாக்கப்பட்ட தமிழர் ஜக்கிய முன்னணியின் செயலாளராகவும் பணியாற்றியவர், 1976இல் தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியின் செயலாளராக்கப்பட்டார்.

1956இல் இவரது பாராளுமன்றப் பிரவேசம் ஆரம்பமாயிற்று. அடுத்தடுத்து மூன்று தடவைகள் பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி சூடிய பெருமை இவருக்குரியது. இந்தக் காலகட்டத்தில் தந்தை செல்வாவின் வலதுகரமாக செயற்பட்டவர் திரு.அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. சிறந்த மேடைப் போச்சாளராகத் திகழ்ந்த இவருக்கு, மக்கள் பலம் நிறையவே இருந்தது. தீர்மானங்களை உடனடியாக எடுக்கக்கூடியதிற்மை, அலாதியான ஞாபகசக்தி, அஞ்சா நெஞ்சனாய் சகலதையும் சமாளிக்கும் திற்மை போன்ற சிறப்பான குணங்கள் இவரை ஏனையோரிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டின.

அரசியல் சாணக்கியன் என்று பலராலும் அறியப்பட்ட இவர், தந்தை செல்வாவின் நாற்காலியை நிரப்ப, சகல வழிகளிலும் பொருத்தமானவர் என்றே அனைவரும் நோக்கினார்கள். கட்சியின் கொள்கைகள் பற்றியும், கட்சித்தலைவர்களின் கருத்துக்கள் பற்றியும் போதிய அறிவும், புரிந்துணர்வும் இவரிடம் இருந்திருக்கின்றது.

“சிங்களம் மட்டும்” என்ற சட்டம் 1956இல், சிங்கள அரசினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, கொதித்தெழுந்தார் திரு.அமிர்த லிங்கம். அவரின் போர்க்குணத்தை மக்களால் இங்கே காண முடிந்தது. காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக்கிரகம் இருந்தபோது, வன் முறையாளர்களால் தாக்கப்பட்டார். இரத்தம் சிந்திய நிலையில் பாராளுமன்றம் சென்று, தன் கருத்துக்களை முன்வைத்தவர் இந்தத் தீர்ர!

ஆசானுக்கும் அவர் அடியாற்றிய சீட்டுக்குமான முதல் சந்திப்

பாக ஆரம்பித்து, தந்தை செல்வாவின் மறைவு வரை, இருபத்தியெட்டு வருட காலம் தொடர்ந்த உறவால், தந்தை செல்வா தன் அரசியல் வாரிசாக, தமிழினத் தலைமையை ஏற்று நடத்தும் தலைவனாக, தமிழினத்திற்கு திரு. அமிர்தவிங்கத்தை அடையாளம் காட்டனார்.

1977இல் நடைபெற்ற பொதுக் தேர்தலில் திரு. அமிர்தவிங்கமும், திரு.சிவசிதம்பரமும் 18 ஆசனங்களை வென்றிருந்தார்கள். சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 8 ஆசனங்களை மாத்திரமே வென்றிருந்தது. எனவே தமிழர் ஜக்கிய சுதந்திரக் கட்சியின் திரு அமிர்தவிங்கம் அவர்களே எதிர்க்கட்சித் தலைவராகினார். இதன்மூலம், முதற்றடவையாக எதிர்க்கட்சித் தலைவராகிய தமிழர் என்ற பெருமையையும் இவர் சம்பாதித்தார்.

திரு.அமிர்தவிங்கம் சம்பந்தப்பட்ட தமிழ் அரசு தபால் சேவை பற்றிய தகவுல்களை இங்கே பகிர்ந்து கொள்ளுதல் சிறப்பாய் அமைய வாம். 1961ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையில் சரித்திரம் சமைத்த சுத்தியாக்கிரக நிகழ்வு போல, தந்தை செல்வா ஏப்ரல் மாதத்தில் அறிமுகப்படுத்திய தமிழ் அரசு தபால் சேவை புரட்சிக்கு வித்திட்டது. தமிழரசு தபால் தலைகளை திரு. செல்வநாயகம் விற்பனை செய்து தொக்கி வைக்க, சட்ட மறுப்பாக எழுதப்பட்டு, தமிழரசு தபால் தலைகளைத் தாங்கிய கடிதங்களை விநியோகிக்கச் சென்றனர். முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அ.சிவசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய கடிதம் ஒன்றை, திரு. அமிர்தவிங்கம் வட பகுதி தபால் அதிபருக்கு விநியோகித்திருந்தார். திருமதி மங்கையர்க்கரசி அமிர்தவிங்கம் எழுதிய கடிதமான்றை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.வி.தர்மலிங்கம் மூலம் அரசாங்க அதிபரிடம் சேர்ப்பித்தார். ஏறத்தாழ 10,000 மக்கள் வரிசையில் நின்று தமிழக முத்திரைகளை வாங்கினார்கள். சட்ட

மறுப்பாக ஆரம்பித்த தபால் சேவையின் வெற்றியும், மக்களின் உற்சாகமும் அப்பொழுது அரசை மிரளச் செய்திருந்தன.

இப்படியெல்லாம் களத்தில் இறங்கி, மிகத் துணிச்சலோடு பல செயற்பாடுகளில் இறங்கி, மக்களைகளாகிடர்ச்சியழச்செய்யும்வகையில் நாவலராக மேடையில் முழங்கிய திரு. அமிர்தலங்கம் இன்று நம்மிடையே இல்லையென்றாலும், நம் ஒவ்வொருவரிடையேயும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பதே நிஜம்!

மண்ணைக் காக்கும் ஒரு மார்க்கம்

- படித்ததில் பிடித்தனு

திரு. அமிர்தலிங்கம் ஓர் அரசியல் சாணக்கியர், நாவலர் மாத்திரமல்ல, நல்ல அரசியல் நூல்கள் சிலவற்றையும் எழுதி, இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி மூலம் பிரசரித்துள்ளார். “ஸழத் தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை”, “இலட்சிய இதயங்களோடு”, “இ.த.கட்சியின் இலட்சியப் பாதை”. போன்ற இவர் நூல்கள் அரசியல் சார்ந்தவையாகவே இருந்துள்ளன. 1990இல் வெளிவந்த “இலட்சிய இதயங்களோடு” என்ற நூலினால் ஒடுக்கப்பட்ட வரிகளை இங்கு தருகிறோம்.

தமிழ் இனம் உலகிலேயே உலகிலேயே பழம் பெரும் இனங்களில் ஒன்று. ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு நாகரிகத்தின் சொந்தக்காரன் தமிழன். கிரேக்கம், இலத்தீன், எபிரேயம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய உயர் தனிச் செம்மொழிகளோடு ஒரே காலத்தில் தவழ்ந்து வளர்ந்த மொழி தமிழ்! அந்த நாலும் மூப்படைந்து இறந்தொழிய, தான் மாத்திரம் இளமை குன்றாமல் இன்றும் வளமுடன் வளர்ந்து வரும் மொழி தமிழ்!

உலகின் பல நாடுகளிலும் பரந்து, ஆறு கோடிக்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்கள். அதே எண்ணிக்கையிலுள்ள அராபியமக்கள் இருபதுக்கு மேற்பட்ட சுதந்திர நாடுகளாக உலக அரங்கில் பவனி வருகின்றனர். ஒரு கோடி தமிழ் மக்களுக்குச் சொந்தமான சுதந்திர நாடு என்று ஒன்றேனும் இல்லை. நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்கள் வாழும் தென்னகம் “மதராஸ்” மாநிலமாக இருந்தது. பேரரிஞர் அண்ணாவின் சாதனை, இந்தியப் பேரரசின் ஒர் அங்கமாக “தமிழ் நாடு” என்ற நிலப்பரப்பு, உலகப் படத்தில் இடம்பெறச் செய்ததாகும்.

தமிழ் நாட்டிற்கு அடுத்து 35இலட்சம் தமிழ் பேசும் மக்களைக் கொண்ட தாக இலங்கைத் தீவு விளங்குகின்றது. இத் தீவின் வடகீழ்ப் பாகம் தமிழ் மக்களின் தாயகமாகத் தொண்டு தொட்டு விளங்கிவந்த போதிலும், 400 வருட அந்திய ஆட்சியில், எல்லைகள் மறைந்து, எல்லைப் பிரதேசங்களில் பழப்பழியாகச் சிங்கள மக்கள் பறவி வாழும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. தமிழ்

மக்களும் அந்றிய ஆட்சியால் தம் பாரம்பரிய பொருளாதாரம் நலிவடைய, தென்னிலங்கையில் வாழ்வு தேடிச் சென்று வசிப்பவர்களாகி விட்டனர். ஆங்கில ஆட்சியில் தீவு முழுவதும் பரந்து, வர்த்தகம், கைத்தொழில், அரசுவேலை ஆகிய துறைகளில் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டனர்.

ஆங்கிலேயர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த தமிழ்க் கொழிலாளர் களின் வழித் தோண்றல்களாகிய மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் பத்து இலட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் மத்திய இலங்கையின் தேயிலை, இறப்பர் தோடாங்களிலும், அங்கிருந்து வந்து சிங்கள நாட்டின் பல பட்டினங்களிலும் கிராமங்களிலும் வாழுத் தொடங்கினர்.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின்னர் மாறி மாறி வந்த சிங்கள அரசுகள் தமிழ் இனத்தின் உரிமைகளைப் பறிப்பதில், ஒன்றோடு ஒன்று போட்டியிட்டுச் செயற்பட்டன. 1956 ஆம் ஆண்டு தனிச் சிங்களச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து தென்னிலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் காலத்துக் காலம் தாக்குதலுக்கும் கொள்ளையடித்தலுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டனர். பெருமளவில் பரவலாக இந்தத் தமிழ் இன ஒழிப்பு நடவடிக்கை 1958இலும் 1977 இலும் நடந்தாலும், சிறிய அளவில் சில சம்பவங்கள் இலங்கையில் நடைபெறாத ஆண்டே இல்லை என்று கூறலாம். இவற்றினால் பாதிப்புற்ற மக்கள் பெருங்கலவரத்தின்போது பெரும் எண்ணிக்கையிலும், ஏனைய காலங்களில் சிறுசிறு எண்ணிக்கைகளிலும் தமிழ் ஈழத்திற்கு வரத் தொடங்கினர்.

இப்படி வந்த மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கக் கூடிய நிலையில் தமிழ் ஈழம் இருக்கவில்லை. அந்றியர் ஆட்சியிலும் 32 வருடச் சிங்கள ஆட்சியிலும் பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றிய பகுதிகளாக இருந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழுவழியற்ற நிலையில் வந்த தமிழ்க் குடும்பங்கள் பல மீண்டும் தென்னிலங்கை சென்றன. இவர்கள் தேனீக்கள் போல செல்வத்தைச் சேர்க்க, மீண்டும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, துரத்தப்பட்டு தமிழ் ஈழம் வந்தனர். நிலைமை சீரடைந்தவுடன் மீண்டும் தென்னிலங்கை சென்றனர். இந் நிலைக்கான காரணத்தை இலட்சிய இதயங்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா? காலத்துக்காலம் வரும் தமிழ் மக்கள் மாத்திரமல்ல, தமிழ் ஈழம் அமையும்போது, தென் இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் அத்தனை பேருக்குமே, தமிழ் ஈழத்தில் நாம் வாழ்வளிக்க வேண்டாமா?

அரசியல் ஞானியான அமிர்தவிங்கம்

16.08.1983இல் பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி இந்திய மாநிலங்களைவயில் ஆற்றிய உரை

துணை தலைவர் அவர்களே!

நான் பாராளுமன்றத்தில் இறுதியாகப் பேசியின், இலங்கைப் பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் பிரதான அரசியற் கட்சிச் செயலாளர் நாயகமுமான திரு. அ. அமிர்தவிங்கம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து டெல்லி வந்தார். வெளிநாட்டு அவுவல்கள் அமைச்சுடனும், ஏனைய அமைச்சர்கள் வெவ்வேறு கட்சிகளைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தும் பல நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோருடனும் பேசினார்.

இலங்கையில் சிறுபான்மைச் சமூகம் மிருகத்தனமான தாக்குதல் களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டதைப் பற்றி நெஞ்சைத் தொடும் விவரங்களைத் தந்திருக்கின்றார். இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் போலேவே, நான் தனிப் பட்டமுறையிலும், எனது அரசாங்கமும் எனது கட்சியும் ஆழ்ந்த வேதனை அடைந்துள்ளோம். இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற இனக்கொலை, துன்பம், அநீதி ஆகியவற்றை நாம் கண்டிக்கிறோம். ஆனால் எமது உணர்ச்சி எவ்வளவு ஆழமாக இருந்தாலும், அரசாங்கம் கூடிய கட்டுப்பாட்டை காட்ட வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் நாம் விருப்ப மின்றியோ தயக்கமாகவோ இருப்பதால் அல்ல. ஆனால் நாம் ஒவ்வொரு அடிடுத்துவைக்கும் போதும் எமதுசொற்கள், எமதுசெயல்கள் இலங்கைத் தமிழ்மக்களுக்கு உதவியாக இருக்குமா அன்றேல் தீமை பயக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இந்த இடத்தில் இலங்கையில் தனக்கு மனக்கவலையும், வெறுப்பும் ஏற்பட்ட போதும், என்னுடனும் ஏனையோருடனும் நடந்த உரையாடல் களில் திரு. அமிர்தவிங்கம் காட்டிய அரசியல் ஞானத்திற்கு என் உயர்ந்த பாராட்டை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தனது கட்சியின் சார்பில் எமது நல்லெண்ணைச் சேவையைத் திரு.

அமிர்தலிங்கம் வரவேற்றுள்ளார். இலங்கை அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தையைப் பொறுத்தவரை எமது சேவை நிலைமையை மாற்றியிருப்பதாக அவர் புதுஷல்லி வந்தவுடன் கூறினார். தனது கட்சியும், தமிழ்மக்களும் பேச்சுவார்த்தையில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டதாகவும், எப்படியும் திருப்திகரமற்ற புதுவாக்குறுதிகளைப் புதுப்பிப்பதின் அடிப்படையில் நாம் பேச்சுவார்த்தையில் இறங்க முடியாதென்றும், ஆனால் இந்தியா அளிக்க முன்வந்த நல்லெண்ணைச் சேவை ஓர் அடிப்படை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகவும் கூறினார்.

நமது கட்சிபல வருடங்களாக ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்கு உட்பட்டு தமிழ்மக்களின் உரிமைக் கோரிக்கையை வென்றெடுக்க உழைத்துதாகவும், சிங்களப் பெரும்பான்மையின் உதாசீனமும் வளர்ந்து வந்த விரோதமனப்பான்மையும் தம்மைப் பொறுமையின் எல்லைக்குக் கொண்டு வந்து, அந்த அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது பயனற்று என்ற முடிவுக்கு தாங்கள் தள்ளப்பட்டதாகவும், திரு. அமிர்தலிங்கம் எம்மோடு உரையாடும்போது, பின்னர் சுட்டிக்காட்டினார். ஆனால் எமது தலையீட்டினால் தாம் ஆலோசிக்கக் கூடிய புதுவழி திறந்திருப்பதாகக் கூறினார்.

நான் முன்பு கூறியதுபோல இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு மாநாட்டு மேசை யில்தான் காணப்பட வேண்டும். எப்படி, எப்போது தமிழ்த் தலைவர் களோடு, மாநாட்டை நடத்துவது என்பதை இலங்கை அரசுதான் முடிவு செய்ய வேண்டும். உடனடித் தேவை மக்கள் மத்தியில் ஒரு பாதுகாப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு நிரந்தர தீர்வைக்குத் தேடும் முயற்சியையும் உடனடியாக ஆரம்பிப்பதும் அவசியமானதே. நாம் ஆழந்த அக்கறை கொண்டிருப்பதால் நாம் எந்த வழியில் உதவிபுரிய முடியுமோ, அந்த வழியில் உதவிபுரிய விரும்புகிறோம். ஒரு சமரசத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமானால் இருதரப்பினரும் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசவேண்டும். இதற்கு வழிவகுப்பதற்கு இலங்கைக்கு ஒரு தூதுவரை அனுப்ப நான் தயாராக இருக்கிறேன். அப்போது நாம் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனவோடு தொடர்பு கொள்ளலாம். சென்னையில் சில நாட்கள் தங்கிய பின்னர் திரு. அமிர்தலிங்கம், தமது கட்சியினருடன் ஆலோசனை நடத்துவதற்காக யாழ்ப்பாணம் செல்கிறார்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட சோகமான நிகழ்வுகள் பற்றி எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட கவலையும் அக்கறையும் பாராளுமன்றத்தில் தொடர்ச்சியான நான்காவது வாரமாக வெளியிடப்படுகின்றது. எம் தமிழ்நாட்டு சகோதர சகோதரிகளினதும் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும் தமிழ்மக்களினதும் துயரத்தில் நாமும் பங்குகொள்கிறோம். இந்தநாட்டின் எந்த ஒரு பகுதியோ, எந்தவாரு அரசியல் பிரிவோ என்றில்லாமல் நாடு முழுவதிலும் அரசியல் வித்தியாசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு ஆழமான உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை இச்சபையில் இன்று நடந்த விவாதம் காட்டுகிறது.

எமது நிலையின் சிரமங்களையும், நுட்பங்களையும் உணர்ந்து, இச் சபையின் கெளரவ உறுப்பினர்கள் நடந்துகொள்ளும் முறைக்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் தவிர்க்க முடியாத கட்டுப்பாட்டைக் கவனித்து பொதுவில் ஆதாரித்து இருக்கின்றனர். ஆனால் இக்கட்டுப்பாடு உறுதியோடு இணைந்தது. நாம் தற்போதைய நிலைமையை மிக உன்னிப்பாகவும், ஆவலோடும் அவதானித்து வருகிறோம். பாராளுமன்றத்தினதும், இந்திய மக்களினதும் தொடர்ந்த ஆதரவோடு பேச்சவார்த்தைக்கு ஏற்ற ஒர் சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமென்று நம்புகிறோம். இதுவே வகுப்புவாத விரோதத்தை போக்குவதற்கு முதற் படியாக அமைந்து ஒருநிலையான அரசியற்தீர்வுக்கும், ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கும் வழிவகுக்கும்.

கிருபத்தெந்து ஆண்டுகள் சாதனை

சாதியினால் சமயத்தினால், பிரதேசத்தினால் பிளவுபட்டுக் கிடந்த தமிழனை ஒன்றுபடுத்தினோம்!

அரசியல் கட்சிகளாகப் பிரிந்து அல்லற்பட்ட தமிழினத்தை, ஒரே அணியில் - தமிழர் கூட்டணியாகச் சேர வழிவகுத்தோம்!

1956 ஆம் ஆண்டு, “24 மணித்தியாலத்தில் நாடு முழுவதும் சிங்களத்தை ஆட்சி மொழியாக்குவோம்” என்று கூறிய ஆட்சியாளரை, இருபது வருடங்களின் பின்னரும் - மொழிப்பிரச்சினை தீரவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, “அரசியல் அமைப்பில் தமிழ் மொழி உரிமையை அளிக்க நாம் ஆயத்தும்” என்று கூற வைத்திருக்கிறோம்!

தமிழனுக்கு ஒரு தனிப் பிரதேசம் உண்டு! அதைப் பாதுகாப்பது தமிழ் மக்களின் கடமை மாத்திரமல்ல, உரிமையும்கூட என்று - தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் தானும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறோம்!

தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்குப் “பிரதேச சுயாட்சி வழங்க வேண்டுமென்று நாம் ஆரம்பத்தில் கோரியபோது, “தமிழ்ப் பிரதேசம் என்று ஒன்றில்லை என்றும் - நாடு முழுவதும் எல்லரோக்கும் சொந்தம்” என்றும் - பிதற்றிய இடதுசாரிகளை - இன்று, “தமிழ்ப் பிரதேசமுண்டு! தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்குப் பிரதேச சுயாட்சி வழங்கப்படவேண்டுமென்றும், அதற்காகத் தாங்களும் போராட்த தயாரிரன்றும்” ஏற்றுக்கொள்ள வைத்திருக்கிறோம்!

தமிழன் தான் ஒரு தனித்தேசிய இனம் என்பதை, உனரச் செய்தி ருக்கிறோம்.

தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்கு, “தன்னாட்சி பிறப்புறிமை” என்பதைத் தெரிய வைத்திருக்கிறோம்!

தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புச் சக்தியைத் திரட்டி, சிங்களத் திணிப்பை - ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம்.

இதனால் நீர்கொழும்பு, சிலாபம் போன்ற பகுதிகளில், இன

மாற்றத்தினால் தமிழ்க் குலமே - சிங்கள இனமாக மாறியிருந்தே ஏனைய இடங்களிலும் ஏற்படாது - தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோம்.

எமது எதிர்ப்பியக்கம் இல்லையேல் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் கூடச் சகல நிர்வாகமும் தனிச் சிங்களமாகியிருக்கும்.

அப்படி மாற்ற முற்பட்டோது 1961ஆம் ஆண்டுச் சத்தியாக்கிரகத்தினால் அதை முறியடித்தோம்.

1964 இல் மீண்டும் அதே முயற்சியை மேற்கொண்டபோது, அதை எதிர்த்து நிறுத்தினோம்.

1966ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழியை - வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் சகல நிர்வாக அனுவல்களுக்கும் உபயோகிக்கச் செய்யும் தமிழ் மொழி சட்டவிதிகளை ஆக்கச் செய்தோம்.

1961இல் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்மொழிக்கு எந்த இடமும் - அளிக்காத நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தை, எம் எதிர்ப்பினால் - புகுத்தமுடியாது செய்தோம்.

தமிழின் உரிமையை - அரைகுறையாகவாவது வழங்க வேண்டுமென்றெண்ணி, அரசியற் சட்டத்தில் ஆட்சியாளர் சில பகுதிகளைப் புகுத்தச் செய்தது எம் எதிர்ப்பு, என்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார்.

வெங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சி னெஞ்சேல்...?!

அரசியற் சட்டத்தை ஆக்கிரான்கு ஆண்டுகளுக்கு இடையில், “அதைத் திருத்தி, தமிழ்மொழி உரிமைகளை அளிக்க ஆயத்தம், பிரிவினை கோராதீர்!” என்று இலங்கரத்தினா போன்ற அமைச்சர்களை அலற வைத்தது எம்மியக்கம்.

தமிழ் அரசுக் கட்சி இருந்திருக்காவிட்டால் - தனிச்சிங்களம் நாடு முழுவதிலும் எப்பொழுதோ முழந்த காரியமாகியிருக்கும்.

“தமிழ்ப் பிரதேசம்” என்பது ஒன்று உண்டென் பதையே மக்கள் மறந்திருப்பார்கள்!

தமிழ் இனம் - சிங்களக் கட்சிகளிடையே கறுபோடப் பட்டுச் சிதறிப் போயிருக்கும்!

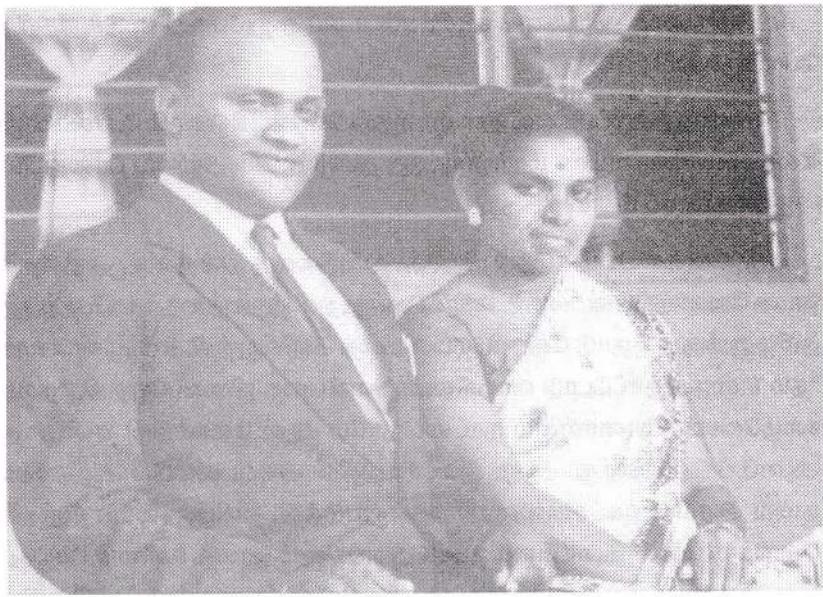
சிங்களத் திணிப்பினால் இளங் சந்ததியின் கல்வி மொழி, பேச்சுமொழி எல்லாமே சிங்களமாக மாற்றப்பட்டுத் தமிழ் இனம் அழிவுப் பாதையில் அதிவேகமாகப் போயிருக்கும்!

இத்தனையையும் தடுத்து நிறுத்தி, தமிழினைத் தன் தனித்துவத்தைக் காக்க வேண்டுமென்பதை உணரச் செய்து, தனித்துவத்தைக் காப்புதற்குத் தமிழனுக்கு ஒருநாடு வேண்டுமென்பதை அறிவறுத்தி, எம் முன்னோர் “தம் சொந்த நாட்டோடு வாழ்ந்தனர்” என்பதை நினைவறுத்தி, “நாம் வாழவேண்டுமானால் எம் நாட்டை நாமே ஆள வேண்டும்” என்பதை ஆளப் பதிய வைத்து, அந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் அத்தனை தமிழ் அரசியற் கட்சிகளையும் ஒன்றுபடுத்தி, தமிழனுடைய இந்தக் கோரிக்கையின் நியாயத்தை உலக அரங்கிலும் ஓரளவு உணரச் செய்து, வீறுகொண்டமுந்த இளந் தமிழ்ச் சந்ததியை - தன்மானத்தோடு தமிழ் மானங்காக்கவும், தமிழன் அட்சியை நாட்டவும் தியாக மார்க்கத்தில் - விடுதலைப் போர் வழியில் நடக்கக் கூடியது எம்மியக்கமே!

இருபத்தைந்து வருடங்களாக நாம் நடந்த இலட்சியப் பாதையில், நாம் நடத்திய சாதனைகள் இவை!! ஆனால், எம் இறுதிச் சாதனையே மகத்தானதாக இருக்கவேண்டும். அதுதான் ஓர் சுதந்திர, சமத்துவம் மினிர்கின்ற, சமதர்மம் நிலைநாட்டப்பெற்ற தமிழீழத்தைக் காண்பது.

சேறுகள், சக்திகளைத் தாண்டி - அந்த இலங்கை நோக்கிச் சௌல்லும் நேரிய பாதையில் தமிழ் இனத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கின்றோம். சுதந்திர சூரியன் இளங்கதிர்கள் மெல்லக் கீழ் வானத்தை வெளுக்கச் செய்யத் தொடங்கிவிட்டன. தியாகி சிவகுமாரன் போன்ற விழவெளிகள் தோன்றிவிட்டார்கள்! தொடர்ந்து சௌல்வோம்! நாம் நிச்சயம் வைல்வோம்!!!

(அமரர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தவிங்கம் அவர்களால் ஏழத்பெட்ட இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் இலட்சியப் பாதை என்ற நாலிலிருந்து)

அமிர்தலிங்கமும் அவரது பாரியாரான் மங்கையர்க்கரசியும்.

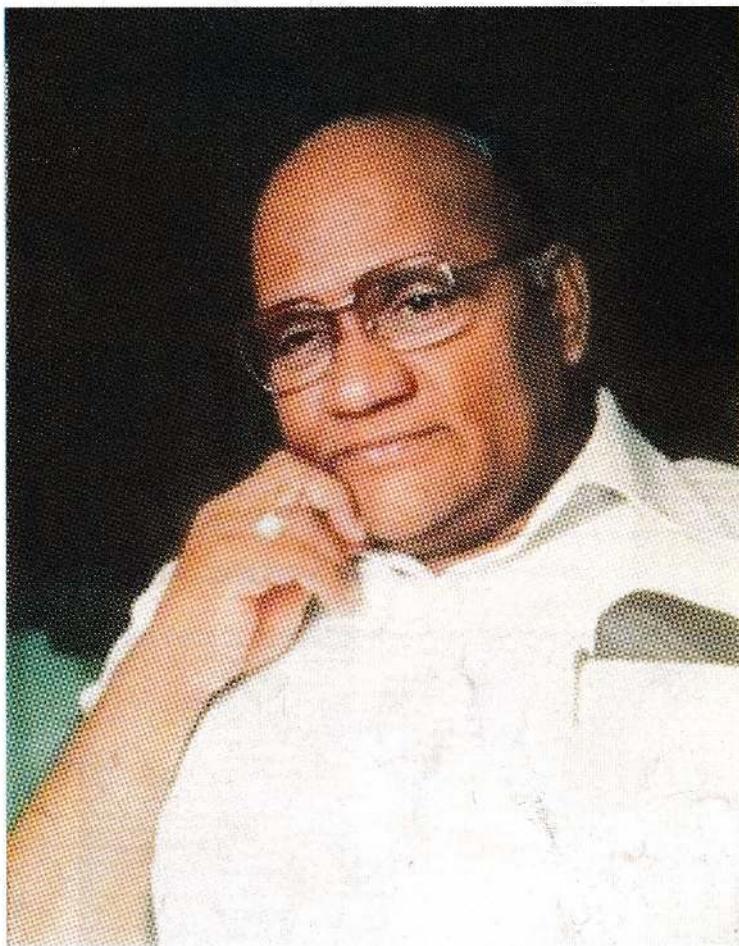
சிவசிதரம்பாம், யோகேஸ்வரன், அமிர்தலிங்கம்

சென்னை எம்.ஐ.ஆர். இல்லத்தில்.... (1978)

கருணாநிதியுடன் தளபதி அமிர்தலிங்கம்

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மாங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”